

Когато заковаваха корбилятътъ всѣко удряніе принизваше сърдцето на Марія. Падна въ обморокъ, сельчанката ѳ заведе въ другъ единъ стаѳъ и ѳ удлъжи да си почине за да си съвземе силѣтъ.

Марія послѣдва смъртно то носило съ дрехъ трауриж която ѳ бѣше взала една сельчанка. Врѣвеше отподыря слаба и пожълтела като мръ твецъ. Кой-то ѳ глѣдаха, съжеляваха бѣдното сыраче, което ѳмаше никакъж подпоркъ вече на землята.

Отецътъ на Марія бѣше странецъ въ Ерлабронна и за това ся погребѣ въ единъ странъ на гробищата близо при стѣны-тъ които ги укрѣжаваха. Нѣколко высоки елки ся възвышявахъ крагдо и усѣняваха гробътъ му. Свѣщенникътъ произнесе едно надгробно съжелително слово въ честь на покойный, уприличено на реченното Исусово: » Ако сѣмято, паднало на земля-та, ся неповреди, ще принесе плодъ. »

Особено же предприе да направи да почувствувать какъвъ добръ примѣръ устави благочестивый атъ старецъ за да го послѣдвать. Похваляваше тѣрпѣніето и надеждѣтъ съ кой-то притрѣпѣваше еситѣ злосчастіята, отправляваше на наскрѣбеното сыраче най приличнытъ утѣшеніята, благодарѣше отъ имято на старецътъ добрыйатъ селачъ и съпругѣтъ му за всичкѣ-тъ любовь който му показаха и ги закѣ да ся положатъ за отецъ и майкѣ на нещастното чадо лишено отъ всѣкъ помощъ.